

הט (פתח תקווה) 3696-05-25 - פלוני נ' פלונית

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

ה"ט 3696-05-25 פלוני נ' פלונית
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 8

לפני כבוד השופטת אפרת ונקרט

מבקש פלוני
נגד

משיבה פלונית

החלטה

בפני בקשת המבקש (המשיב בבקשה המקורית למתן צו הגנה) בתיק ה"ט סגור כי איסור נשיאת הנשק אשר הווה חלק מצו ההגנה שניתן נגדו יבוטל.

רקע בקצרה וטענות הצדדים בתמצית

ביום 4.5.25 הגישה המבקשת (המשיבה בבקשה זו) בקשה למתן צו הגנה כנגד המשיב (המבקש בבקשה זו) וניתן צו במעמד צד אחד הכולל איסור נשיאת נשק.

ביום 12.5.25 וניתנה בה החלטה מפורטת המרחיקה את המשיב מהמבקשת ומתייחסת לנושאים נוספים הקשורים לאופן השהות של המשיב עם בתם הקטינה של הצדדים. הצדדים הופנו בהסכמתם ליחידת הסיוע.

משעורבה בתיק גם עו"ס הגישה העו"ס לתיק הסגור תסקיר ביום 11.6.25 תוך התייחסות לדינמיקה המשפחתית המורכבת וליחסי הצדדים עם הקטינה.

ביום 13.6.25 הגיש המשיב לתיק הסגור בקשה ובה ביקש שיבוטל איסור נשיאת הנשק שנקבע

בהחלטה מיום 4.5.25.

משהמשיבה התנגדה למבוקש, נקבע ליום 19.6.25 דיון במעמד הצדדים בפני מותב תורן (בתקופת החירום). בדיון הוחלט על מינוי מומחה שיעריך את מסוכנותו של המשיב ואת בקשתו לחזור ולשאת נשק וזאת בין השאר בראי היותו קצין מילואים בשירות פעיל.

ביום 13.10.25 הוגשה לתיק חוות דעתו של המומחה, אשר מעבר להתייחסותו למסוכנות המשיב התייחס גם ליחסי המשיב עם בתם הקטינה של הצדדים ולנושאים נוספים. עם זאת בפרק הסיכום של חוות הדעת, ובהתייחס למסוכנותו של המשיב נרשם בחוות הדעת:

וכן נרשם:

בתשובות לשאלות הבהרה שהגישה המבקשת למומחה חזר המומחה על אבחנתו בדבר מסוכנות המשיב וכך נרשם בתשובותיו לשאלות ההבהרה שהוגשו לתיק ביום 25.11.25 נרשם:

לאחר שהצדדים עיינו בחוות הדעת עומדת המבקשת על התנגדותה להתיר למשיב לשאת נשק וחוזרת על טענותיה בדבר מסוכנותו לה, הנתמכות לטעמה בחוות דעתו של המומחה וביתר שאת בכך שהמשיב נמנע, חרף המלצות חוזרות ונשנות מקבלת טיפול.

המשיב מצדו, חוזר ומבקש שיותר לו לשאת נשק, טוען כי עיון בחוות הדעת מעלה שהמבקשת מסיתה נגדו ועומד על הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מאיסור נשיאת הנשק וחוסר יכולתו לקחת חלק פעיל בשירות המילואים בהיותו קצין בגדוד מילואים פעיל.

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בחוות דעתו של המומחה ובתשובותיו לשאלות ההבהרה ומשהיו לעיני טענות הצדדים וכל המצוי בהליך מצאתי לדחות את הבקשה. אנמק בקצרה.

ראשית, לא יכולה להיות מחלוקת שהאינטרס המוגן בהתאם לחוק למניעת אלימות במשפחה הינו בטחונו ושלמות גופו (ונפשו) של מבקש צו ההגנה, ולאינטרס זה ניתנת קדימות ביחס לאינטרסים אחרים של משיב בבקשה למתן צו ההגנה כגון: זכות הקניין, חופש העיסוק, חופש התנועה וכד'. משכך, סבורני שאת הבקשה יש לבחון תוך שברור שיש לתת קדימות למוגנותה של המבקשת ביחס לזכויות ואינטרסים אחרים של המשיב.

שנית, כבר בדיון במעמד צד אחד עלו אמירות מאיימות של המשיב כלפי המבקשת בעבר (אמנם בשנת 2023), וצו ההגנה לא ניתן בכדי. כך למשל לא הוכחש שהמשיב כתב בעבר (שנת 2023) למבקשת:

כך גם אין מחלוקת שכנגד המשיב הוגש בעבר כתב אישום בגין עבירות אלימות כנגד בן זוג והוא הורשע (לטענתו על פי הודאתו בה הודה במיוחס לו הגם שלא ביצע את העבירות המיוחסות לו) ונגזר עליו בשנת 2024 עונש של 300 שעות של"צ ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

על כך יש להוסיף את חוות דעתו של המומחה לפיה המשיב הינו בעל מסוכנות בינונית נמוכה כלפי המבקשת, הוא אובססיבי כלפיה ונוהג בכוחנות ומערכת היחסים בין הצדדים מתאפיינת ביצריות, נקמנות וצורך ב"תחושת ניצחון". כמו כן, חרף הפניית המשיב לטיפול (אשר יהיה בו כדי להוריד את רמת מסוכנותו) פעם אחר פעם נמנע המשיב מקבלת טיפול. לנוכח המפורט לא יכולה להיות מחלוקת כי המשיב אכן מהווה סיכון למבקשת, אשר המומחה העריכו בדרגה בינונית-נמוכה.

שלישית, המשיב שב וחוזר על טענתו כי הנשק נחוץ לו לצורך שירות המילואים הפעיל שלו בהיותו קצין בגדוד מילואים. עם זאת, לא פעל באפיק המתאפשר לו בהתאם לחוק למניעת אלימות במשפחה במסגרתו יכול קצין בדרגה המתאימה מיחידתו להגיש בקשה להשיב למשיב את נשקו, לנמק את הבקשה ולהמליץ שיושב למשיב נשקו. אף המומחה בחוות דעתו התייחס לכך שהגורם האמון על מסירת נשק לידי חיילים (גם במילואים) הנו צה"ל (ראו סעיף 6 לחוות הדעת מיום 25.11.25). עם זאת, המשיב לא מצא לנכון לפעול באפיק זה.

לעניין זה מצאתי להפנות לעמ"ש 23553-04-17 **מקמלאן נ. מקמלאן** לפסק דינו של כב' הש' דרורי בבית המשפט המחוזי בירושלים שם נקבע בהקשר של משיב המשרת בשירות מילואים פעיל:

כאמור, המבקש, אף שחזר וטען כי הבקשה להחזרת נשקו נובעת מרצונו לחזור ולשרת בשירות מילואים פעיל לא מצא לפעול בדרך זו.

לנוכח כל האמור לעיל ומשקלם המצטבר של הדברים כפי שפורטו לעיל בקשת המשיב לקבלת נשקו נדחית.

עם זאת, והגם שהבקשה נדחתה, משהמשיב נשא לבדו בהוצאות הכנת חוות הדעת, לא מצאתי לחייבו בהוצאות נוספות חרף דחיית הבקשה.

ואחרון, בשולי הדברים אך בהחלט לא בשולי חשיבותם. טוב יעשה המשיב באם יפנה לטיפול מתאים אליו הופנה כבר מספר פעמים בעבר. טיפול מתאים יסייע בראש ובראשונה למשיב וליחסיו עם הסובבים עמו, לרבות המשיבה (אם בתו) ויש להניח שאף עשוי לסייע למשיב ככל שיחליט לבקש שוב בעתיד לקבל את נשקו בעוד פרק זמן של לא פחות מ-12 חודשים לכל הפחות, כאשר ניתן יהיה להמציא גם חוות דעת מאת גורם מוסמך ומומחה (רצוי ממלכתי) אשר מטפל בו.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

החלטתי ניתנת לפרסום בהיעדר פרטים מזהים.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ו, 21 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.